

Tale om Aktiesvindler, er noget, der gaar over min Forstand.“ Men sandelig ikke over *min* Forstand! Det er nemlig en af de Ting, en Aktielov skulde røre ved, dette Forhold, at en personlig Forretning omdannes nærmest pro forma til et Aktieselskab. Det er jo en meget farlig Ting. Og saa udgives der Regnskaber og Statusoversigter, som ikke altid offentliggøres, hvad de altid skulde, naar vi havde en fornuftig Aktielov. Men alligevel komme de stadig derhen, hvor de ere bestemte til, og det giver mange og ikke mindst Kreditorerne den Opfattelse, at dette Aktieselskab er solidere, end det i Virkeligheden er, og Kreditorerne komme derved til at lide Tab. Men en god Aktielov skal ikke blot skærme Aktionærerne, men ogsaa Selskabets Forbindelser og Kreditorer. Det er mig derfor ganske klart, at her kan der have fundet en slem Svindler Sted. Faktisk er det, at det sidste Regnskab, der kom frem, viste et nominelt Overskud paa 100,000 Kr., medens der i Virkeligheden findes et Underskud paa ca. 1 Mill. Kr. Og en Kendsgerning er det, at en Række Forretninger have mistet betydelige Summer paa deres Kreditgivning til dette Selskab. Det er mig meddelt fra en Kilde, jeg tror er meget vel underrettet, at „Københavns Trælasthandel“ har tabt 126,000 Kroner; af forskellige mindre Tømmerhandlere har Tømmerhandler Georg Groth Hansen tabt 30,000, Tømmerhandler Louis Thomsen 30,000, Tømmerhandler Victor Høst 26,000 og Tømmerhandler Em. Svitzer 10,000 Kr. Altsaa, der er af handlende og Haandværkere her i Landet, her i Byen lidt betydelige Tab. Her er da et Forhold, som trænger til Paatale, som trænger til offentlig Kritik. Der er det, jeg i høj Grad bebrejder den højtærede Justitsminister, at han bidrager til at kvæle den offentlige Kritik.

Men Justitsministeren har ikke alene holdt sin Haand over dette Aktieselskab, har ikke blot gjort, hvad han formaede, for at hindre Afsløringen, hindre en Kritik, men den højtærede Justitsminister har ved at overvælde... (Uro i Salen). Ja, jeg ser nok, at man demonstrativt vil være uopmærksom, men det generer mig aldeles ikke, tværtimod (Afbrydelse). Nej, De tør ikke høre det, De ere nødte til at stoppe Ørene til, men hvad jeg siger, er ikke talt saa meget til De Herrer, men det er talt til hele det danske Folk, og hvad jeg her siger i Dag, vil i Morgen blive læst udover det ganske Land. De maa saa gerne være demonstrativt uopmær-

somme, jeg ved dog, at De lønligt lytte efter, hvad jeg siger, fordi det interesserer Dem.

Den højtærede Justitsminister har ved at overvælde dette Firma og denne sin gamle Ven med disse Statsarbejder i høj Grad bidraget til at stive dette Firma af udadtil og derved bidraget til, at der nu fra dets Leverandørers og Kunders Side er lidt betydelige Tab. Den højtærede Justitsminister har saaledes givet dette Firma Ombygningen af det gamle Raadhus og Viborg ny Sindssygeanstalt uden Licitation. Han har givet det Braaskovgaard Børnehjem uden Licitation; han har dernæst medvirket til at give det Sanatorium i Thorshavn oppe paa Færøerne. Det er blevet oplyst, at der ogsaa var færingske Mestre, som bød derpaa. Jeg tror ogsaa at der var en Nordmand, som bød derpaa, men jeg ved, at der var færingske Mestre, som bød derpaa og det meget lavt, og at Lagtinget, eller hvem der ellers havde med den Sag at gøre, ogsaa var tilbøjelig til at modtage dette lave Bud. Men saa kom der Brev fra Danmarks Justitsminister om, at han havde en udmærket Mand, som han i høj Grad kunde anbefale til Opførelsen af Sanatoriet paa Færøerne. Og det var Tømmermester Oscar Køhler. Det ene store Statsarbejde efter det andet giver Justitsministeren bort til dette Firma, i de fleste Tilfælde uden Licitation.

Nu er det oplyst — og jeg beder ærede Medlemmer og ikke mindst det ærede Finansudvalg at lægge Mærke til dette Forhold —, at ved de Sanatorier, som Nationalforeningen mod Tuberkulose har opført, har man udbudt Arbejdet ved Licitation. Der har Tømmermester Oscar Køhler ogsaa gjort Tilbud og været den højstbydende. Ved Silkeborg Sanatorium mødte Køhler med et Bud paa 240,000 Kr. Men det laveste Bud var 175,000 Kr., og det blev antaget. Her var der altsaa en Forskel paa 65,000 Kr. Ved Udbudet af Krabbesholm Sanatorium mødte ogsaa Oscar Køhler og gjorde et Bud paa 210,000 Kr., det var igen det højeste Bud; men det laveste lød paa 140,000 Kr., og det blev antaget. Nationalforeningen har altsaa i det ene Tilfælde sparet 65,000 Kr., i det andet Tilfælde 70,000 Kr., tilsammen 135,000 Kr. Den har ved ikke at antage Oscar Køhlers Bud sparet ca. 40 pCt. Nu siger jeg, at det forekommer mig, at det Forhold — og jeg vil bede Finansudvalget meget nøje gennemgaa dette Forhold og skaffe alle de Oplysninger, der kunne skaffes